

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. гр. ***, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – *** в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана Г. Дякова

Членове: Жечка Н. Маргенова Томова
А. Великова

при участието на секретаря Нели Ил. Бъчварова
като разгледа докладваното от А. Великова Въззивно гражданско дело № 20233200500480 по описа за 2023 година

и, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано по реда на глава XX от ГПК по повод въззивна жалба с вх.рег.№ 9291 от 26.05.2023г. по регистратурата на Районен съд – ***, подадена от В. К. Т., починал в хода на въззивното производство и заместен от своите наследници по закон М. А. Т. ЕГН *****, гр. ***, жк „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12 (съпруга), В. В. М. ЕГН *****, гр. ***, жк „****“ № 37, вх. 1, ет. 6, ап. 15 (дъщеря) и А. В. К. ЕГН *****, гр. ***, жк „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12 (син), всички представлявани от адвокат Ю. ***, срещу решение № 359 от 11.05.2023г. по гр.д.№ 2901/2022г. по описа на Районен съд – ***, с което е отхвърлен предявения срещу С. П. Д. ЕГН *****, гр. ***, жк ***, бл. 40, вх. Г, ап. 7 иск за осъждане на ответника да преустанови действия по изграждане на бариери, бордюри, паркиране на автомобили – лични и на трети лица, с които препятства достъпа на ищеца, респективно неговите наследници, до собствения им недвижим имот - гараж в град ***, жк „****“ бл. 40, вх. А с идентификатор № ***.

Решението се обжалва като неправилно – постановено в нарушение на съдопроизводствените правила, в противоречие на закона, необосновано, постановено при непълнота на доказателствата. Изразява се несъгласие с приетото от съда за наличие на влошени междусъседски отношения по повод отказ на ищеца да заплати изграждането от етажните собственици на инфраструктура пред гаражите на собствени разноски и без нужните разрешения, за значението на настъпилия в хода на производството факт по

премахване на бордюра, за характера на защитата с иска по чл. 109 от ЗС за преустановяването на нарушението за напред. Обръща се внимание на двете задължителни условия за уважаване на иска по чл. 109 от ЗС: неоснователност на действията на ответника и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем, като се счита, че по делото те са налице, въз основа подробен анализ на събраните доказателства и установените с тях факти и обстоятелства. Правото на ищеца да ползва общинския път като подход за паркиране на автомобил, следвало да бъде защитено чрез негаторния иск. Проблемите с ответника датирани от около две години. Пътят, според приетата скица № С - 929/03.01.2023г., отстоял от гаражите до мястото за озеленяване. Този общински път бил отреден именно за преминаване на леките коли до гаражите, собственост на етажните собственици. Ищецът го ползвал 20 години до 2021г. Премахването на поставената бариера и на изградения бордюр не преустановило препятстването на ползването на пътя към гаража от ответника, чиито действия продължавали и понастоящем и се изразявали в закани и заплахи от ответника, паркиране на собствената му кола и подтикване на трети лица да паркират напреки, така, че друга кола да не може да премине. Достигането с автомобил до гаража от другата страна на блока не било възможно заради изградената там още през 2012г. стена, поради денивелация на терена. Настоява се за отменяване на решението, уважаване на иска и присъждане на разноски за двете инстанции.

В отговор въззиваемата страна С. П. Д. счита жалбата за неоснователна, а решението на районния съд за законосъобразно. Съдът правилно приел за установено, че към момента бордюрът не съществува във вид, който да пречи на ищеца, не съществува изградена бариера от арматура, няма събрани доказателства, от които да се направи извод, че ответникът паркира колата си пред гаража, който ползва под наем или допуска паркиране на коли на трети лица по негово нареждане, които да възпрепятстват ищеца да осъществява правото си на собственост върху неговия гараж. Въз основа подробен анализ на доказателствата, счита за обоснован извода на съда, че не са доказани неоснователност на действията на ответника и създаване на пречки за ищеца да упражнява правото си на собственост в пълен обем. Извършваната от ответника дейност в гаража му по никакъв начин не пречела на ищеца да осъществява достъп до неговия гараж. Общинският терен, по който ищецът искал да преминава, не съставлявал обща част на сградата, нито попадал в терена с право на строеж. Настоява се за потвърждаване на решението и присъждане на разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК (с начало 18.05.2023г. и край 01.06.2023г.), и е допустима.

Съдът разгледа съдържащите се в жалбата оплаквания и становището в постъпилия отговор, и с оглед на тях и събраните по делото доказателства, в съответствие с правомощията си по чл. 269 от ГПК, провери валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и неговата правилност в

рамките на посоченото в жалбата, като по основателността на исквете приема за установено следното:

Производството по гр.д.№ 2901/2022г. по описа на Районен съд – *** е образувано по повод искова молба с вх.№ 17180/06.10.2022г., в която са изложени твърдения, че ищецът В. К. Т. е собственик на недвижим имот, представляващ самостоятелен обект с идентификатор *** по КKKP на гр. *** с площ от 19.37 кв. м, находящ се в сграда с идентификатор ***, разположена в поземлен имот с идентификатор **** с прилежащи 0.00643% ид. части от общите части на сградата, съгласно нотариален акт ****, том ***, рег. ***, дело № *** на нотариус № *** в регистъра на НК, вписан с акт № ***, том ***, дело № *** на СлВп - ***. Ответникът ползвал гараж № 27, представляващ самостоятелен обект в същата сграда с идентификатор ***.27 по КKKP на гр. ***, в който развивал дейност - ремонт на битова техника. Наред с този имот той ползвал и гаражи с № 29, имот с идентификатор ***.29, както и с № 16, имот с идентификатор ***.16, които му служели като склад. От месец май 2021г. ответникът започнал да препятства пътя за гариране на кола в собствения на ищеца гараж. Способите за това през времето били различни - пред гаража на ищеца или подхода към него се поставяла кола, респ. коли – собствени на ответника или на трето лице, под негова диктовка, или се изграждала бариера. Последната била направена през лятото на 2021г. от дебела арматура. След предупреждение от правозащитните органи, същата била премахната. Това обаче на възпряло ответника, който продължил действията си, с които пречи на ищеца да достигне до гаража си. В случаите, в които гариране било възможно, ответникът вървял след ищеца и го заплашвал да не минава през неговия път, който е един и същ за достъп до всички гаражи. Заплашвал, че ще изгради бордюр, за да не влиза ищецът до гаража си и на 26.08.2022г. осъществил заплахите си и изградил бордюр, който се намирал, когато се застане с лице към гаража в посока - юг, с височина от 20 до 23 см. Това направило невъзможен достъпа до гаража на ищеца. В исквата молба е поискано осъждане на ответника да преустанови всички свои действия, вкл. чрез премахване на направени от него бордюри, поставяне на кола, респ. коли пред гаража на ищеца, както и всякакви други действия по препятстване достъпа до собствения на ищеца гараж, както и да бъде осъден ответникът да премахне изградения от него бордюр за собствена сметка. В уточняващи молби с вх.№ 5374/23.08.2023г. и с вх.№ 5921/20.09.2023г. конституираните на основание чл. 227 от ГПК с определение № 696/29.08.2023г. по настоящото дело като въззивници наследници на В. К. Т. - М. А. Т., В. В. М. и А. В. К., са конкретизирали искането си за осъждане на ответника да премахне бордюра, който са описали като „Г“-образен, с размери дълж. 6 м., деб. 7 см., вис. 23 см., изграден в ПИ **** в непосредствена близост до гараж с идентификатор № ***.16, от източната страна на блока, посока север-юг, както и са конкретизирали действията, с които ответникът пречи на достъпа им до гаража и за прекратяването на които претендират така: да не паркира по

начин, възпрепятстващ движението към собствения им гараж с идентификатор № ***, да не поставя и изгражда самоволно бариери и бордюри, с които да се възпрепятства достъпа до същия гараж, като относно конкретните действия по паркиране (в рамките на които съдът дължи произнасяне) искането е да не паркира напреки на общия път, следствие което друга кола не може да мине по него, да не подтиква, подканва трети лица да паркират колите си така, че общият път да стане неизползваем, да не оставя колата си напреки пред двойния гараж, находящ се в близост до този на ищите, с което пречи да се премине до собствения им гараж, да не оставя МПС с часове нарочно напреки, отново за осуетяване достъпа до гаража им.

С отговора на исковата молба ответникът е оспорил исковете. Заявил е, че никога не е поставял коли пред гаража на ищеца, не е изграждал бариери, не е отправял заплахи срещу него за ограничаване на достъпа му до гаража. Бордюрът не бил изграден от него. Той съществувал от построяването на блока и бил поставен от Община *** при изграждане на пътната настилка около него. Бордюрите били отразени на КККР, одобрени със Заповед РД-18-15/12.05.2005г. на ИД на АГКК, изработени въз основа на кадастралния план и определяли границата на поземления имот. Част от поставените от Община *** бордюри били изкъртени от В. К., за да може той и синът му да преминават и да паркират личните и служебните си автомобили в тревните площи и пред другите гаражи. Това се случило след като живущите във вх.А, които са съседи на В. К., със собствени средства асфалтирали пространството пред гаражите си, но той и още трима собственици, отказали да участват в разходите за асфалтирането. Останалите собственици във вх.А изградили бетонен пояс, за да не могат К. и другите, които не са участвали в асфалтирането, да преминават през асфалтирания терен с колите си. След като К. разрушил част от бордюрите, собствениците на вх. В и вх. Г на Общо събрание взели решение да ремонтират изкъртените бордюри, които били законно поставени от Община *** съгласно действащия план. Тези действия били предприети с цел да бъде възстановена границата на поземления имот и преустановено паркирането на автомобили в тревните площи и пред гаражите, което възпрепятствало достъпа на собствениците им до тях. Изложените в исковата молба аргументи не установявали препятстване на упражняване на вещното право на ищите върху съсобствения имот, както и не установявали автора на изброените действия, поради което претенцията била неоснователна и недоказана.

С постановеното по делото решение № 359 от 11.05.2023г. районният съд е отхвърлил предявения иск за осъждане на С. П. Д. да преустанови действия по изграждане на бариери, бордюри, паркиране на автомобили – лични и на трети лица, с които препятства достъпа на ищеца до собствения му недвижим имот - гараж в град ***, жк „***“ бл. 40, вх. А, идентификатор № ***. В решението предявеният, макар и с нередовна искова молба, осъдителен иск за осъждане на ответника да премахне на свои разноски бордюра, не е разгледан. Първоинстанционното решение е останало непълно и е подлежало

на допълване по реда на чл. 250 от ГПК – по искане на ищеца в двуседмичния срок за обжалване. Такова производство обаче ищецът не е инициирал. Този пропуск на първостепенния съд не може да бъде поправен по пътя на въззивното обжалване. Въззивното производство има за предмет само решението по иска, разгледан от районния съд, а именно за осъждане на ответника да прекрати неоснователните си действия, с които пречи на ищите да упражняват правото си на собственост на гараж с идентификатор № ***, съответно на направеното с молби с вх.№№ 5374/23.08.2023г. и 5921/20.09.2023г. уточнение.

Установено е с представените към исковата молба нотариален акт за собственост на самостоятелни обекти в сграда – жилищен блок, построен върху общинска земя с отстъпено право на строеж на ЖСК „Надежда I“ в ЖК „****“ бл. 40, гр. ***, № ****, том ***, рег. ***, дело № *** на нотариус № *** в регистъра на НК, вписан с акт № ***, том ***, дело № *** на СлВп – ***, и схема на самостоятелен обект в сграда № ****-29.08.2022г., изд. от СГКК гр. ***, правото на собственост на В. К. Т. върху недвижим имот – гараж № 2 с площ 19,37 кв.м., обособен като самостоятелен обект сега с идентификатор ***, находящ се във вход „Б“ на жк „****“ бл. 40 в гр. ***, в сграда с идентификатор ***, разположена в поземлен имот с идентификатор ****, ведно с прилежащи 0.00643% ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху общинска земя със застроена площ 538,73 кв.м., равняващи се на 3,46 кв.м. След смъртта на В. К. Т., настъпила в хода на процеса на 28.07.2023г., правото на собственост върху гаража е преминало по наследяване към неговите съпруга, дъщеря и син - М. А. Т., В. В. М. и А. В. К., съгласно удостоверение за наследници с изх.№ 2273/31.07.2023г., изд. от Община град ***.

По делото не е спорно, че ответникът е собственик на гараж № 27, представляващ самостоятелен обект в същата сграда с идентификатор ***.27, в който развива дейност по ремонт на битова техника, както и, че ползва във връзка с тази своя дейност още два гаража - № 29, имот с идентификатор ***.29, както и № 16, имот с идентификатор ***.16.

Всеки от самостоятелните обекти попада в блок 40 в ЖК "****" гр. ***, в който всяка от страните притежава и жилище.

Установено е по делото от приетото във въззивната инстанция заключение по съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните, обосновано и кредитирано от съда, че сградата на бл. 40 в ЖК „****“ е заснета в кадастралната карта с идентификатор *** и се намира във вътрешността на комплекса, източно от бул. "****", северно от ул. "****". Поземленият имот с идентификатор **** е графично представен в приложение 1 към заключението, повдигнат в син цвят - със сложни очертания, в резултат на обособяването през последните 30 години по-малки поземлени имоти в границите на голям по площ квартал, който е бил предвиден за комплексно застрояване, както и в приложение 14, съставляващо справка по действащата

кадастрална карта.

До 1987г. за ЖК „****“ е действал регулационен и застроителен план с предвидени големи по площ квартали за комплексно жилищно застрояване и за обществено обслужване. В одобрения със Заповед № 37/16.01.1987г. кадастрален, застроителен и регулационен план на ЖК "****" гр. *** са нанесени наименования на жилищно-строителни кооперации (ЖСК), на които са предоставени петна за строеж, в т.ч. за ЖСК "****" и ЖСК "****", които са разположени под прав ъгъл и се състоят от по две секции. По този план за сградата няма обособен самостоятелен парцел. Издадени са разрешения за строеж поотделно, съответно РС № 141/1988г. (блок А и блок Б, на 5 етажа, с изложение изток-запад) и РС № 142/1988г. (блок В и блок Г, на 4 етажа, с изложение север-юг).

Вещото лице е установило, че по одобрения проект на сградата в секция Б – с право на строеж за ЖСК "****" с разположение изток-запад, е имало само два гаража с достъп от запад и пет складови помещения – изби с достъп от стълбището посредством коридор с по два малки прозореца на фасадите (приложение 4 към СТЕ). Гаражи от изток не са били предвидени. Впоследствие предназначението на някои от помещенията на кота -2,40 е било променено – на изба 1 - в стоматологичен кабинет, а на останалите изби - в гаражи (2, 3, 4 и 5), като прозорците са заменени с гаражни врати. От тази секция гараж 2 е бил разпределен на В. К. (сега гараж с идентификатор ***2). По одобрения проект на сградата в секция Г – с право на строеж за ЖСК "****" с разположение север-юг, е имало само три гаража с достъп от север и четири складови помещения - изби с достъп от стълбището посредством коридор, с малки прозорци на южната фасада (приложение 5 към СТЕ). Впоследствие предназначението на избите е било променено в гаражи (4, 5, 6, 7 и 8), като прозорците са заменени с гаражни врати, а гараж 6 е бил разпределен на *** Д. и за него е съставен нотариален акт за собственост на С. П. Д. № 63, т. IIIс, нот.дело № 840/1996г. на нотариус при ДРС – приложение 9 към СТЕ (сега гараж с идентификатор ****.27).

При наличието по проект на кота -2,40 на складови помещения (изби), които нямат входи отвън, за околоръстния тротоар от 2 м е било достатъчно да се осигурят необходимите надлъжни и напречни наклони за оттичане на дъждовните води. Но с промяната на предназначението на избите в гаражи е възникнало задължение за осигуряване достатъчно място за маневриране, както и за изравняване на котите на тротоара с подовите на гаражите. Изработена е била нова ситуация с вертикална планировка (приложение 6 към СТЕ) чрез поправки върху одобрените проекти с отбелязване „важи за екзекутив“, вместо да се представят екзекутивни чертежи с отразяване на промените. Около цялата сграда (ЖСК "****" и ЖСК "****") е проектиран непрекъснат тротоар, но в проекта неговата широчина не е котирана; вместо равномерен наклон от 0,8 % от т. 5 (крайната югоизточна точка на секция Б) към т. 4 (крайната североизточна точка на секция А) са предвидени три участъка с наклони съответно 0,8%, 4%, 0,8%, като средният

участък с дължина 6,30 м и наклон 4% се е наложил, за да се преодолее плавно, без стъпало на тротоара, разликата от 40 см между котите на подовите в секция А и секция Б. Строителството на ЖСК "****" е завършило през 1995г. (разрешение за ползване № 74/28.12.1995г.) и на двете ЖСК е бил даден административен адрес с общ номер - блок 40. Разрешение за ползване за ЖСК „****“ е издадено по-късно – на 21.12.2011г.

По одобрената със Заповед № РД-18-15/12.05.2005г. на ИД на АГКК кадастрална карта на гр. *** бл. 40 в ЖК „****“ е заснет с идентификатор ****.14 и е попадал в голям ПИ с идентификатор ****, чиито граници, според експертизата, вероятно са съвпадали с улично-регулационните линии на кв. 1 по регулационния план.

С Решение № 56-4/29.05.2007г. на ОбС гр. *** е одобрен ПУП-ПРЗ на ЖК „****“, изработен на базата на одобрената кадастрална карта. Планът предвижда в кв. 716 на ЖК „****“ (бивш кв. 1 за комплексно строителство) да се обособят няколко УПИ, като за бл. 40 е обособен самостоятелен УПИ I - за ЖС (жилищно строителство) в кв. 716 (скица на л. 37 от делото на ДРС и приложение 11 към СТЕ). На изток УПИ I граничи с УПИ II - за озеленяване и църква, на юг - с УПИ III - за озеленяване. Освен застроената с бл. 40 площ, в УПИ I е включена незастроена площ около сградата - част от ПИ със стария идентификатор ****, както и ПИ с идентификатор *** - улица, която обикаля от юг и изток двете секции В и Г на бл. 40.

След снабдяване на собствениците в ЖСК „****“ с нотариални актове през 2012г. са извършени няколко изменения на КККР, които засягат поземления имот и процесната сграда. Това е отразено в Скица № 15-272631/15.03.2022г., издадена от СГКК - ***, на сграда с идентификатор *** (лист 25 от делото на ДРС, приложение 13 към СТЕ). Сграда с идентификатор *** е процесният бл.40 в ЖК „****“, която попада в ПИ с нов идентификатор ****. От скицата не става ясно какви са границите на поземления имот, но те са представени от вещото лице на приложение 1 към СТЕ (долу, повдигнати в син цвят), както и на приложение 14 към СТЕ, съставляващо справка от КАИС за ПИ. Имотът е със сложни очертания, голяма площ - 7901 кв.м. и начин на трайно ползване - "за комплексно застрояване". Според вещото лице, ПИ с идентификатор **** представлява това, което е останало от бившия ПИ **** след обособяването на незастроените ПИ 76 (улицата южно от бл. 40), ПИ 313, ПИ 343, ПИ 375 и седемте поземлени имота, застроени с малкоетажни жилищни сгради. Поземленият имот *** по КК с предназначение за улица и разположен южно от бл. 40, е включен в УПИ I в кв. 716 по ПУП – ПРЗ на ЖК „****“ (скица на л. 37 от делото на ДРС, приложение 11 към СТЕ) и съставлява прилежаща площ към жилищната сграда блок 40 – това е асфалтираната площ, оцветена в сив цвят на приложение 17 към СТЕ, отграничена на запад с пунктирана линия от улицата с идентификатор *** (приложение 13 и 15 към СТЕ).

Сграда с идентификатор *** включва четирите секции на бл. 40 и е

разположена в северозападния ъгъл на големия ПИ с идентификатор **** с площ 7901 кв.м. Самостоятелните обекти на приземния етаж в сградата са представени от вещото лице в приложение 16 към СТЕ, а местоположението на процесните гаражи и състоянието на околната среда на изток и на юг от блок 40 са онагледени в приложение 17 към СТЕ. При огледа на място в присъствието на страните вещото лице е установило, че освен собствения си гараж № 27 (в син цвят на приложение 17), в който според свидетелските показания по делото ответникът извършва дейност по ремонт на битова техника, същият ползва още оцветените в зелен цвят гаражи 29, 26 и 16, съответно в секции Г първите три (27, 29 и 26) и в секция В последният (16), който му служи за склад (отново според свидетелските показания). В оранжев цвят на това приложение е собственият на въззивниците гараж 12.

На приложение 17 вещото лице е обозначило три участъка от земната повърхност, включени в УПИ I:

- участък 1 е площта източно от секция А с широчина 8,00 м в северния край и 6,75 м в южния край, покрита с бетонна настилка, с частичен околоръстен бетонен тротоар с широчина до 1,50 м пред някои от гаражите; подовете на гаражите (кота - 2,40 = 250,00) са на нивото на настилка, което означава, че липсва надлъжен наклон на бетонната настилка;

- участък 2 е площта източно от секция Б с широчина 6,10 м в северния край и 7,80 м в южния край, без настилка, само пред гаражите има околоръстен бетонен тротоар; подовете на гаражите (кота -2,40 = 250,40) са на нивото на терена, което означава, че липсва надлъжен наклон на терена; клиновидна площ до регулационната линия (в зелено) е покрита с естествена тревна растителност. Участък 2 е пред гаража на въззивниците с идентификатор *** (оранжев цвят на приложение 17 към СТЕ).

- участък 3 е площта източно и южно от секция В и южно от секция Г (част от ПИ 76), покрита с асфалтова настилка, широчината ѝ пред гараж 16 (ползван от ответника) е 6,70 м, пред гараж 27 - 6,00 м, пред гараж 29 - 7,20 м; подовете на гаражите (в секция В кота -2,40 = 250,40, в секция Г кота -2,40 = 250,75) са на нивото на терена, което означава, че южната част на асфалтираната площ пред блока има надлъжен наклон от запад на изток. Източната част от участък 3 е и пред ползвания от ответника гараж идентификатор ***.16 (зелен цвят на приложение 17 към СТЕ).

На приложение 17 е представен и участък 4 - площта от УПИ I в югоизточния ъгъл, между асфалтовата настилка и червените регулационни линии, с широчина над 2,00 м, покрита с естествена тревна растителност.

Между участък 1 и участък 2, перпендикулярно на източните фасадни стени, където е фугата между секции А и Б, и където подовете на гаражите са с 40 см разлика във височина, вещото лице е установило съществуваща (вероятно изградена през 2021г. по решение на общото събрание – извод, направен от експерта само въз основа свидетелските показания по делото) бетонна подпорна стеничка със закотвени 5 броя арматурни желяза през 1 м, с

дължина 6,10 м, дебелина 17 см, височина на северната страна около 40 см, а на южната страна - около 15 см. Предназначението ѝ е да преодолее денивелацията на терена и разликата в котите на подовите в двете съседни секции. Според поясненията в съдебно заседание, подпорната стеничка е необходима за преодоляване на създалата се денивелация. И преди изграждането ѝ, не е било възможно преминаването на лек автомобил в участъка по протежението на фугата между секция А и секция Б, а построяването на рампа в този участък също не е възможно заради липсата на достатъчна ширина на терена за маневриране пред гаражите. Видно от отговор в писмо с вх.№ 6170/04.04.2023г. от кмета на Община *** в техническия архив няма налични строителни книжа за изградена стена в прилежащата инфраструктура на сградата.

Между участък 2 и участък 3, където е фугата между секции Б и В и подовите на гаражите са на една и съща кота, вещото лице е установило съществуващ бордюр, изпълнен през 2022г. без скосявания, перпендикулярно на източните фасадни стени, с дължина 5,10 м, дебелина 12 см, а височината му е била около 10-11 см., който е ограничавал асфалтираната площ на север и е направил невъзможно преминаването на стандартни автомобили с малък пътен просвет (клиринс). Котите на подовите в секции Б и В са равни, поради което, според експерта, в този участък не е необходим бордюр.

При сравнението на проектната вертикална планировка източно от секции А, Б и В (приложение 18 към СТЕ) и състоянието на терена там сега (приложение 19 към СТЕ) вещото лице е установило, че предвиденият по проект начин за достъп с лек автомобил до гаража на въззивниците в ЖК „****“ бл. 40, вх. А, идентификатор *** е двустранен: от север, източно от секция А (през участък 1) и от юг - южно от секция Г, южно и източно от секция В (през участък 3). Но, поради неизпълнение на проектната вертикална планировка и изграждането на подпорна стеничка в края на секция А, фактически осъществяваният и единствено възможен начин за достъп с лек автомобил до гаража на ищите е от юг, покрай секции Г и В. На практика достъпът с лек автомобил до гаража на въззивниците от север е невъзможен, а достъпът от юг е възможен, но затруднен от изградения бордюр, който при огледа е установен като разрушен до половината от дължината му, за да може да премине автомобил. Понастоящем, след частичното разрушаване на бордюра, преминаването на автомобил е възможно.

Мястото за маневриране пред ползвания от ответника гараж с идентификатор ***.16 (в относимия по делото участък) е определено от вещото лице като 6,70 м. При това паркирането на автомобили пред него - когато е успоредно на фасадата и непосредствено до нея (а тогава гаражната врата не може да се отвори) - не пречи на преминаване на друг автомобил. Но, при отворени гаражни врати и спрял автомобил пред гаража, преминаването на друг автомобил не е възможно. От този отговор се изяснява, че паркирането перпендикулярно на сградата пречи на

преминаването на автомобил.

Не е спорно по делото, че в хода на производството част от бордюра между участък 2 и участък 3 по протежение на фугата между секции Б и В, изпълнен през 2022г., който ограничава асфалтираната площ на север и е направил невъзможно преминаването на автомобили, е била премахната от Община *** (приложение 21 към СТЕ), като на това място остават видими съществуващите преди това елементи от стар бордюр, почти на нивото на земната повърхност и позволяващи преминаване на автомобил.

От представените от ответника с отговора на исковата молба протокол № 4 за проведено общо събрание на собствениците на обекти във вход Г и протокол № 2 за проведено общо събрание на собствениците на обекти във вход В на ЖК „****“ бл. 40 се установяват взетите от общите събрания на етажните собственици в тези два входа на дата 20.05.2022г. решения да се извърши ремонт на изкъртените бордюри, намиращи се на фасадата на ЖСК „****“, които са отбелязани на кадастралната карта в източната част на поземлен имот с идентификатор ****, като средствата, необходими за извършване на ремонтните дейности и изграждане на бордюрите в размер на 150 лв. общо да бъдат осигурени от всички собственици на апартаменти в двата входа по равно, които да бъдат предадени на управителите на етажната собственост до 30.07.2022г., а ремонтните дейности да бъдат извършени от 30.08.2022г. от строителна фирма. Те били наложителни, според отразеното в протоколите, защото непрекъснато от там преминавали коли и спирали в тревните площи, също така лица, които не са собственици на апартаменти в тези два входа, спирали пред гаражите и препятствали паркирането на автомобилите в тях. Протокол № 4 е подписан от ответника като председател на управителния съвет/управител на етажната собственост.

В. К. Т. е изпратил писмо вх.№ 94В-00-580/30.08.2022г. до кмета на Община – ***, с което е поискал съдействие във връзка с това, че от около година няколко гаражни помещения са оставени без достъп, блокирани от живущите в блока, които твърдели, че пътят е техен и не желаят да се преминава по него. Достъпът от другата страна не бил възможен заради изградената от общината преди повече от 10 години бетонна стена. Последното извършено действие било да забият дебели арматури на пътя и да изградят високи бордюри, за да спрат достъпа до собствените им гаражи.

Според писмо изх.№ 94С-СО-1143/27.09.2022г. от зам.кмет „Устройство на територията“ при Община ***, адресирано до С. П. Д., след сигнал и извършена проверка е било установено, че в имот, общинска собственост, в непосредствена близост до бл. 40 в ЖК „****“ е изградил бетонен бордюр, ограничаващ подхода на автомобили до гаражите им, без издадени разрешителни документи. Определен е 7-дневен срок за предприемане на необходимите мерки и действия за премахване на неправомерното строителство с предупреждение, че при неизпълнение на предписанието ще бъдат предприети административно-наказателни мерки.

Четири лица, сред които и В. К. Т., са подали жалба до Районна прокуратура – *** с вх.№ 4198/10.11.2022г. и такава до Община *** с вх.№ 94-00-604/10.11.2022г. с оплаквания, че живущите във вход В и вход Г им блокират достъпа до три гаража и едно битово помещение, намиращи се зад блока, като на 26.08.2022г. е изграден бордюр с височина 24 см с цел невъзможното им преминаване от С. П. Д., който не желае те да преминават през общинския път с твърдението, че е негов. С постановление изх.№ 4198/04.01.2023г. прокурор в Районна прокуратура – *** е отказал да образува досъдебно производство по повод подадената жалба поради липса на процесуална предпоставка по чл. 207, ал. 1 от НПК, тъй като не са налице достатъчно данни по смисъла на чл. 211 от НПК, от които може да се направи основателно предположение, че е извършено престъпление от общ характер, в частност по чл. 323, ал. 1 от НК.

По делото е приобщена и прокурорска преписка № 2952/2021г. по описа на РП – ***, образувано по повод жалба от В. К. Т. за това, че живущите във вход Г на бл. 40 в ЖК „****“ ***, С. Д. и ***, както и лице на име ***, живущ във вход В, спират колите си на общински път и самоволно се опитват да слагат бариери, за да направят достъпа до неговата собственост невъзможен. В същата преписка се съдържа и подадена от 15 лица, живущи във вход В и вход Г срещу В. К. Т. за това, че е изкъртил бордюрите и неправомерно преминава по пътя пред гаражите им и паркира пред тях. И тази преписка е приключила с постановление за отказ да се образува наказателно производство. Съдържащите се по нея писмени изявления на страните по делото съставляват допустими доказателства за признаване на неизгодни за тях факти. Приложена по преписката е подписана жалба с вх.№ 94-00-427/27.07.2021г. от 15 лица, сред които и С. П. Д., в която са изложени твърдения, че двата входа „Г“ и „В“ са напълно отделени и обособени като отделна кооперация и нямат нищо общо с вход „А“ и „Б“, че фасадата на техните входове е асфалтирана и завършена с бордюри, които ги отделят от другата кооперация, че в следствие В. К. изкъртил бордюрите за негово удобство, за да минава с колите си безпрепятствено, въпреки възможността да минава от там, откъдето минават живущите в неговия вход. Освен, че преминавал през тяхното пространство, си спирал колите в него, а това създавало неудобства за всички, особено за последните гаражи, защото собствениците трябвало задължително да си вкарват колите в гаражите – ако ги спирали, колите на В. К. не могли да преминават. Непрекъснатите скандали принуждавали жалбоподателите да си възстановят бордюрите, но К. заплашвал, че пак ще ги изкърти. Допълнително в писмени обяснения С. Д. е отрекъл оплакванията в жалбата на К. – никога не били слагали бариери и по никакъв начин не му пречели на достъпа до гаража му; бордюрите били поставени от общината като отграничение до последния гараж на ЖК „****“; тези бордюри били изкъртени от К., за да достига до гаража си; другите негови съседи участвали по проект и си направили път, но К. не дал пари и затова го ограничили със стена.

В жалба с вх.№ 94А-00-504/01.09.2021г. до Община *** въззивникът А. В. К. се е оплакал, че от 30.08.2021г. кола с № **** е блокирала пътя до собствения му гараж, както и че репатриращият автомобил не се е отзовал на подадени два сигнала. В. К. Т. е подал жалба с вх.№ 94В-00-157/07.03.2023г. до Община *** за това, че на 06.03.2023г. С. Д. за пореден път блокира достъпа до гаража му като паркира личния си автомобил Рено с № **** на обществен път. За неправилно паркиране на този автомобил на дата 06.03.2023г. в 11:33 часа – нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, е наложена глоба, видно от приетото по делото уведомление (л. 113).

По делото са събрани гласни доказателства – показанията на водените от ищеца свидетели А. В. К. (син на първоначалния ищец) и *** (приятел на първия свидетел); на водените от ответника свидетели *** и *** (двамата съседи). Свидетелските показания на А. В. К. пред районния съд са дадени преди конституирането на лицето като страна по делото – наследник на починалия в хода на производството ищец и следва да бъдат ценени, наред с всички останали доказателства.

Преценката на разминаващите се показания на четиримата свидетели А. В. К., ***, *** и *** изяснява, че бетонната стеничка между вход Б и вход В е била изградена преди около 7 - 10 години. Четвъртият свидетел, посочен от ответника, живеел в блока от преди 7 години и, когато се нанасял, тя вече била там. Съобщеното от свидетеля ***, че стеничката е изградена от преди 3 години се опровергава от показанията на другите трима свидетели, а също и от приетата по делото разпечатка на снимка от 2012г. от Google.com/maps (л. 90 и 91). Най-малко от преди 7 години за достигане до гаража с идентификатор *** е използван пътят от южната страна на вход Г и източната страна на вход В. Според съобщеното от ***, първоначално имало изграден ограден бордюр около пътя от южната страна на вход Г – от около 1993/1994г., а самият свидетел със свои средства през 1996г. продължил асфалтовата настилка и бордюра след този участък и източно от вход В до гараж ***.16, който бил на неговата сестра.

От показанията на А. В. К., *** и *** се изяснява, че проблемите с достъпа през този път до гаража с идентификатор *** са възникнали от лятото на 2021г. Първопричината им, според ***, била в това, че въззивникът А. В. К. спирал пред гаражите на собствениците във вход В и вход Г, както и защото при кално време поради липсата на асфалтова настилка в участък 2 от приложение 17 към СТЕ се разнасяла кал, но същата не е от значение за настоящото производство. Достоверността на показанията на тримата свидетели за смущаване достъпа до собствения на ищеца гараж от лятото на 2021г. се потвърждава и от приетите писмени доказателства (подавани жалби).

Свидетелите А. В. К. и *** лично видели ответника да поставя на мястото на изронения бордюр между секция В и Б бариера от забита арматура, „със сигнална лента в бяло и червено, опъната, за да не може да си

подходи към гаража В.“ (снимка на л. 11). Същата била премахната след разпореждане на полицейски органи при посещение на място.

Свидетелите А. В. К. и *** дават показания за конкретни случаи, в които ответникът е оставял колата си „Рено Меган“ перпендикулярно на гараж ***.16 точно пред изронената част от бордюра, с което създавал препятствие за преминаване до гаражите след него. Свидетелят *** пояснява пред съда, че като се спре кола от страната на бордюра, не пречи на другите коли да минават. Но, “заради чупката, която се вижда от блоковете – между секции Б и В, като спре една кола и чупката пречи. Ако спре кола пред гараж ***.16 и се отвори вратата, не остава място“. Според него, при ползване на гаража от ответника (за склад), при отворена врата, независимо дали успоредно или перпендикулярно е спряла кола, друга вече няма да може мине от там. Показанията на този свидетел, според които ответникът паркирал автомобила си само пред своя гараж ***.27, но не и пред ползвания под наем гараж ***.16, не следва да се ценят, защото противоречат на показанията на първите двама свидетели и защото самият *** е съобщил, че той не ходи в източната част на имота, т.е. няма трайни непосредствени впечатления.

Преки доказателства ответникът да е подтиквал трети лица да паркират по начин, пречещ на преминаването към гараж *** (разбирано като форма на неговите действия на пречене на достъпа до гаража), по делото не са събрани - не могат да служат като такива изразените предположения на първите двама свидетели. Също под формата на свое предположение вторият свидетел счита, че ответникът със свои средства е възложил изграждането на бордюра. Не са в тази посока обаче протоколите от общите събрания на етажните собственици на вход В и вход Г, а също и показанията на водените от ответника двама свидетели, както и съдържанието на подадена от 15 лица, живущи във вход В и вход Г срещу В. К. Т. жалба, приложена по прокурорска преписка № 2952/2021г. по описа на РП – ***. Въз основа на тях по делото е установено, че бордюрът в Г-образна форма, като преграда успоредно на фугата между секция Б и секция В на блок 40 и перпендикулярно на нея пред гараж ***.16, е изграден със средства и по решение на собствениците на самостоятелни обекти във вход В и вход Д на сградата на 26.08.2022г. Този бордюр в участъка, съставляващ подход към мястото пред гаражите във вход Б, в т.ч. и гаража на въззивниците, е премахнат от Община *** в хода на съдебното производство.

При така установеното от фактическа страна въз основа събраните в двете инстанции доказателства, първоинстанционното решение е отчасти неправилно, въз основа следните изводи:

Негаторният иск предоставя правна защита на правото на собственост срещу всяко пряко и/или косвено неоснователно въздействие, посегателство или вредно отражение над обекта на правото на собственост, което пречи на допустимото пълноценно ползване на вещта /имота/ според нейното предназначение - т. 1 на ТР № 4/06.11.2017г. по тълк. д. № 4/2015г. на ОСГК

на ВКС. Това предполага ищецът да посочи в исковата молба по какъв начин ответникът пречи с действията или бездействията си на пълноценното упражняване на правото на ищеца. В случая конкретните посочени в исковата молба действия на ответника, които се иска да бъдат преустановени, се свеждат обобщено до: поставяне на арматурна бариера, изграждане на преграден бордюр, паркиране напречно пред двойния гараж (двата гаража с идентификатори ***.16 и ***.17). Всички от посочените в петитума на исковата молба действия покриват характеристиките на паркирано превозно средство по смисъла на чл. 93, ал. 2 от ЗДвП.

Когато в дворно място е построена сграда в режим на етажна собственост и всички собственици на самостоятелни обекти притежават и съответни идеални части от дворното място, незастроената част на дворното място представлява обща част на сградата. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. "и" ЗУЕС начинът на използване на общите части на сградата и прилежащата ѝ площ при възникнали спорове се определя с решение на общото събрание и при взето такова решение всяко лице със самостоятелен обект в сградата може да иска от останалите да не създават пречки за ползването на общата част по начина, определен в решението.

Но, когато собствениците на самостоятелни обекти в сграда не притежават и съответни идеални части от дворното място, т.е. при суперфициарна собственост, дворното място не е обща част по смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗС и начинът на неговото ползване не се определя с решение на етажните собственици. Нито един от суперфициарните собственици на самостоятелни обекти в жилищната сграда на бл. 40 в КЖ „***“ не притежава идеални части от дворното място, но всеки от тях има правата по чл. 64 от ЗС – да ползва дворното място, само доколкото това е необходимо за ползване на постройката според нейното предназначение, освен ако в акта, с който му е отстъпено правото на строеж, е постановено друго. Последното изключение в случая не е налице, предвид липсата на доказателства за това.

От заключението на вещото лице по СТЕ се установява, че с одобрения с Решение № 56-4/29.05.2007г. на ОбС – *** ПУП-ПРЗ, в новия квартал 716 на ЖК „***“ са обособени няколко УПИ – за трафопост, за индивидуално малкоетажно жилищно застрояване, за застрояване с голяма височина, за озеленяване и църква, само за озеленяване, като за блок 40 (застрояване с голяма височина) е обособен самостоятелен УПИ I – за ЖС (жилищно строителство) в кв. 716. Освен застроената със сградата площ от бившия голям ПИ с идентификатор ****, в УПИ I участва незастроена площ от този ПИ сега с идентификатор ****, целият с площ 7901 кв.м. и начин на трайно ползване „комплексно застрояване“, както и ПИ с идентификатор *** – улица, която обикаля от юг и изток двете секции на В и Г на блок 40. В този случай, предвид обособяването на сградата в режим на етажна собственост в отделен урегулиран поземлен имот, частите от включените в него поземлени имоти служат за необходимото ползване на самостоятелните обекти в сградата, според тяхното предназначение. Така трябва да се разбира даденото от

вещото лице заключение, че ПИ с идентификатор *** по КК – улица, е прилежаща площ към блок 40 (по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗУЕС). Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗУТ, с одобрения с Решение № 56-4/29.05.2007г. на ОбС – *** ПУП-ПРЗ на ЖК „****“ при преструктуриране на квартал с комплексно застрояване са определени прилежащи площи към съществуващата сграда на бл. 40 по правилата и нормативите, определени в наредбата по чл. 13, ал. 1, които са урегулирани като поземлен имот - УПИ I – за ЖС (жилищно строителство) в кв. 716. Или, според доказателствата по делото, улицата с идентификатор *** служи за осигуряване на достъп до сградата на всички собственици на самостоятелни обекти в сградата на блок 40, а не само на тези от вход В и вход Г.

Това се изяснява още и от установеното от вещото лице по СТЕ, че сградата на блок 40 е проектирана като една, независимо, че строителството е извършено от две жилищно-строителни кооперации и не е приключило по едно и също време, както и, че при проектирането ѝ е предвиден начин за достъп с лек автомобил до гаража на въззивниците в ЖК „****“ бл. 40, вх. А, идентификатор *** двустранно: от север, източно от секция А (през участък 1) и от юг - южно от секция Г, южно и източно от секция В (през участък 3). Това означава, че всяко препятстване на достъпа до този гараж, от която и да било от предвидените посоки, съставлява неоснователно действие, с което му се пречи да упражнява в пълнота своето право на собственост. Затова не е от значение кога точно и дали само заради разликата във височината на терените и/или, за да се попречи на собствениците на гаражи във вход Б да преминават през направената настилка около гаражите от вход А, е изградена подпорната стеничка между участък 1 и участък 2 по приложение 17 от заключението на СТЕ. Тези действия, които не са предприети от Община *** (предвид отговор в писмо с вх.№ 6170/04.04.2023г. от кмета на общината), не са предмет на настоящото дело. За решаването му е от значение, че съществуващата подпорна стеничка фактически не позволява преминаване до гаража на въззивниците от север и, че за достигането до този гараж е предвиден достъп и от юг-изток по ПИ *** от КК.

От съвкупната оценка на събраните по делото доказателства, се налага извод, че за собственика на гараж *** са създадени пречки за пълноценно упражняване на неговото право чрез свободно достигане до гаража с автомобил през единствено възможния подход – през заснетия като имот с идентификатор *** асфалтиран участък, включен в УПИ I в кв. 716 по ПУП-ПРЗ на ЖК „****“ в гр. **, в който е обособена сградата в режим на етажна собственост с идентификатор *** (блок 40). Конкретните доказани действия, с които ответникът е създал пречки за пълноценното упражняване на правото на собственост на наследодателя на въззивниците, се изразяват в поставена на мястото на изронения бордюр между секция В и секция Б бариера от арматура със сигнална лента; паркиране на лек автомобил пред гараж ***.16 и този, непосредствено до него с идентификатор ***.17 (т.н. двоен гараж, без вътрешна преградна стена) по начин, който създава препятствие за

преминаване до гараж ***, конкретизиран като напречен на сградата; изграждане с останалите собственици на самостоятелни обекти във вход В и вход Г на бордюр, изпълнен през 2022г. без скосявания, перпендикулярно на източните фасадни стени, с дължина 5,10 м, дебелина 12 см, височината около 10-11 см., който ограничава асфалтираната площ на север и е направил невъзможно преминаването на стандартни автомобили с малък пътен просвет (клиринс).

Към момента на подаване на исковата молба е премахната със съдействие на полицейските органи арматурната бариера. В хода на производството е премахната част от бордюра, следствие на което преминаването с автомобил е възможно. След като фактическото положение е възстановено поради намесата на полицейските органи, респективно на общината – по отношение на бариерата още преди предявяване на иска, а по отношение на пречещата на преминаване част от бордюра в хода на производството, и при приложение на процесуалната норма на чл. 235, ал. 3 от ГПК (съобразяване на настъпилия след предявяване на иска факт, който е от значение за спорното право), искът по чл. 109 от ЗС в тази му част е неоснователен. Защитата по негаторния иск е за конкретно поддържано действие, като целта е то да бъде прекратено. Защитата не е за всяко предполагаемо потенциално бъдещо засягане на правото на собственост, подобно на вече преустановеното. Искът ответникът да бъде осъден да не поставя и изгражда самоволно бариери и бордюри, с които да се възпрепятства достъпа до същия гараж, е неоснователен и правилно е отхвърлен от районния съд.

Но действията на ответника по паркиране на автомобил (без значение дали е негова собственост или не) по начин, създаващ препятствие за преминаване през подхода от пред гараж ***.16 към гараж ***, не са преустановени. Паркирането от ответника на превозни средства напречно точно пред мястото, служещо за подход към мястото пред гаража на въззивниците, установено от събраните по делото доказателства, пречи на допустимото по чл. 64 от ЗС пълноценно ползване на земята от тях като носители на правото на собственост на самостоятелен обект в сградата – за достъпване до собствения им гараж. Това обосновава частичното уважаване на предявения негаторен иск, съответно на посоченото конкретно действие – напречно (срещу сградата) паркиране в участъка, непосредствено пред мястото, служещо за достигане до гаражите във вход Б на сградата.

Според заключението на вещото лице, пред гараж с идентификатор № ***.16, ползван от ответника като склад, има площ за маневриране от 6,70 м. Паркирането на автомобил пред този гараж (а същото се отнася и до съседния гараж с идентификатор № ***.17), за да не пречи на преминаването към гаражите във вход Б, е възможно само успоредно на фасадата и непосредствено до нея, но тогава гаражните врати не могат да се отворят. Следователно напречното паркиране пред тези два гаража (което конкретно се иска да бъде преустановено) винаги препятства възможността за

преминаване до гаражите във вход Б.

Заявеното искане в тази част, уточнено и в съдебно заседание по приложение № 17 към СТЕ, следва да бъде уважено, като ответникът бъде осъден да прекрати неоснователните си действия, с които пречи на въззивниците да достигат до собствения си гараж - самостоятелен обект с идентификатор № ***, а именно паркиране на автомобил напречно на пътя (срещу сградата) пред гаражи с идентификатори № ***.16 и № ***.17 в оцветената в сив цвят на приложение № 17 към заключението на вещото лице арх. А. Е. по съдебно-техническа експертиза с вх. № 353/16.01.2024г. площ от поземлен имот с идентификатор № ***.76, намиращ се източно от вход В на блок 40 в ЖК „***“ в гр. *** и включен в УПИ I в кв. 716 по ПУП – ПРЗ на ЖК „***“ на гр. *** – правоъгълен участък, ограничен от ширината на гаражните врати от изток и запад, с дължина от 6,70 м в южната част и 5,10 м в северната част.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде потвърдено в частта, с която е отхвърлен искът за осъждане на ответника да преустанови действия по изграждане на бариери и бордюри, с които пречи на достигането до гаража на въззивниците, а в останалата част решението следва да бъде отменено и искът уважен, съобразно изложеното по-горе.

Решението следва да бъде отчасти отменено и в частта на присъдените с него разноски в размер на 600 лв. адвокатско възнаграждение, респективно да се присъдят на ищците разноски и за първата инстанция. Искът е отхвърлен и отчасти, защото в хода на производството пречещата част от изграждения бордюр е премахната от трето за спора лице и по арг. от чл. 78, ал. 2 от ГПК в този случай ответникът няма право на разноски, а такива се следват в полза на ищеца. Като краен резултат решението е изгодно за ответника за 2/3 от исканията, но с приложението на цитираната разпоредба той има право на само 1/3 от направените разноски, а именно 200 лв. от платеното възнаграждение за адвокат. Решението следва да се отмени в частта, с която в полза на ответника е присъдено адвокатско възнаграждение в повече от 200 лв. (над 200 лв. до 600 лв.). Съответно на приетото от въззивния съд за частична основателност на иска, на основание чл. 78, ал. 1 и с приложението на чл. 78, ал. 2 от ГПК ищцовата страна има право на 2/3 от направените пред районния съд разноски – 36 лв. от внесената държавна такса 50 лв. и 4 лв. банков комисион, както и 533,33 лв. от платеното в брой адвокатско възнаграждение от 800 лв. (договор на л. 47). Отговорност за допълнително събраната от въззивния съд държавна такса в размер на 50 лв. по иска за осъждане на ответника да премахне бордюра не следва да бъде разпределяна, защото решението е останало непълно с неразглеждането на този иск. Съответно таксата подлежи на връщане на вносителя по направено писмено искане с посочена банкова сметка.

За въззивното производство въззивниците имат право на 1/3 от направените разноски, а въззиваемата страна – на 2/3 от направените

разноски, съответно на уважената/отхвърлената част от жалбата. На въззивниците се следва от внесената такса за въззивно обжалване и банков комисион – 9,00 лв. (допълнително изисканата такса от 25 лв. подлежи на връщане по писмено искане от вносителя с посочена банкова сметка); 200 лв. адвокатски хонорар и 168 лв. депозит за вещо лице с банков комисион за превод. Въззиваемата страна има право на 2/3 от платеното възнаграждение за адвокат, а именно 266,67 лв.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 359 от 11.05.2023г. по гр.д.№ 2901/2022г. по описа на Районен съд – ***, в частта, с която е отхвърлен предявеният от В. К. Т., починал в хода на въззивното производство и заместен от своите наследници по закон М. А. Т. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, В. В. М. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ № 37, вх. 1, ет. 6, ап. 15 и А. В. К. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, иск за осъждане на С. П. Д. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“, бл. 40, вх. Г, ап. 7, да преустанови действия по паркиране на автомобили – лични и на трети лица, с които препятства достъпа до собствения им недвижим имот - гараж в град ***, ЖК „****“ бл. 40, с идентификатор № ***, както и в частта, с която в полза на С. П. Д. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“, бл. 40, вх. Г, ап. 7, е присъдено адвокатско възнаграждение над 200 лв. (за горницата над 200 лв. до 600 лв.), като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА С. П. Д. ЕГН *****, гр. ***, ЖК ***, бл. 40, вх. Г, ап. 7, да прекрати действията си по паркиране на автомобил напречно на пътя (срещу сградата) в участъка пред гаражи с идентификатор № ***.16 и № ***.17 - правоъгълен участък, ограничен от ширината на гаражните врати от изток и запад, с дължина от 6,70 м в южната част и 5,10 м в северната част, от оцветената в сив цвят на приложение № 17 към заключението на вещото лице арх. А. Е. по съдебно-техническа експертиза с вх. № 353/16.01.2024г. част от поземлен имот с идентификатор № ***.76, намиращ се източно от вход В на блок 40 в ЖК „****“ в гр. *** и включен в УПИ I в кв. 716 по ПУП – ПРЗ на ЖК „****“ на гр. ***, с които се ограничава достъпа на М. А. Т. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, В. В. М. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ № 37, вх. 1, ет. 6, ап. 15 и А. В. К. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, като наследници на починалия в хода на производството В. К. Т., б.ж. на гр. ***, през поземлен имот с идентификатор № ***.76 до собствения им недвижим имот - гараж в град ***, ЖК „****“ бл. 40, с идентификатор № ***.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 359 от 11.05.2023г. по гр.д.№ 2901/2022г. по описа на Районен съд – ***, в частта, с която е отхвърлен предявеният от

В. К. Т., починал в хода на въззивното производство и заместен от своите наследници по закон М. А. Т. ЕГН *****, гр. ***, жк „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, В. В. М. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ № 37, вх. 1, ет. 6, ап. 15 и А. В. К. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, иск за осъждане на С. П. Д. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“, бл. 40, вх. Г, ап. 7, да преустанови неоснователните си действия по изграждане на бариери и бордюри, с които се препятства достъпа им през поземлен имот с идентификатор № ***.76 до собствения им недвижим имот - гараж в град ***, ЖК „****“ бл. 40, с идентификатор № ***.

Приложение № 17 към заключението на вещото лице арх. А. Е. по съдебно-техническа експертиза с вх. № 353/16.01.2024г. (л. 108 от ВГД № 480/2023г. по описа на ДОС) е неразделна част от решението.

ОСЪЖДА С. П. Д. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“, бл. 40, вх. Г, ап. 7, да плати на М. А. Т. ЕГН *****, гр. ***, жк „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, В. В. М. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ № 37, вх. 1, ет. 6, ап. 15 и А. В. К. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, разноси за първоинстанционното производство – 36 лв. държавна такса и банков комисион и 533,33 лв. адвокатско възнаграждение, както и разноси за въззивното производство – 9,00 лв. държавна такса, 200 лв. адвокатски хонорар и 168 лв. депозит за вещо лице с банков комисион за превод.

ОСЪЖДА М. А. Т. ЕГН *****, гр. ***, жк „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, В. В. М. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ № 37, вх. 1, ет. 6, ап. 15 и А. В. К. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“ бл. 40, вх. А, ап. 12, да платят на С. П. Д. ЕГН *****, гр. ***, ЖК „****“, бл. 40, вх. Г, ап. 7, адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на 266,67 лв.

Решението подлежи на обжалване при условията на чл. 280 от ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____